

Anon Khunakomcharatphong. (2018). *Psychosocial Factors Related to Aggression and Self Control Behaviors of Youth in Reformatory Schools*. Master's thesis, M.S. (Applied Behavioral Science Research). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee: Dr. Sudarat Tuntivivat.

The purposes of this research were to 1) to study the interaction effects of psychological traits and social situation at factors on aggression and self control among youths in reformatory schools both overall and subgroups; and 2) to find the significant factors and predict aggression and self control behaviors among youth in reformatory schools both overall and in subgroups; using an interactionism model as a conceptual framework. The samples consisted of three hundred and eighty one youths in reformatory schools selected by stratified random sampling. The instruments consisted of seven questionnaires with six-a point rating scale with reliability with alpha coefficients from 0.83 to 0.93. The data were analyzed by a two-way analysis of variance and stepwise multiple regression analysis.

The results revealed the following; 1) no interaction effect between future orientation and self-control, peer role models and aggressive self-control behavior both overall and in subgroups; 2) the interaction effect between social support future orientation and self-control on verbal aggressive self control behavior; and 3) the stepwise multiple regression analysis also found that social support, positive attitudes toward aggressive self control behavior, peer role models and controlling aggressive self control behavior, which accounted for 32.5 percent to predict aggressive self control with a statistical significance of 0.05

อานนท์ คุณากรจรส์พงศ์. (2561). *ปัจจัยทางจิตและสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการควบคุมความก้าวร้าวด้วยตนเองของเด็กและเยาวชนกระทำผิด ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน. ปรินญาณิพนธ์ วท.ม (การวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม: อาจารย์ ดร. สุदारัตน์ ตันติวิวัฒน์.*

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อ 1) ศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางจิตลักษณะเดิมและปัจจัยทางสถานการณ์ทางสังคม ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการควบคุมความก้าวร้าวด้วยตนเองของเด็กและเยาวชนกระทำผิด ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน ทั้งในด้านรวมและด้านย่อยในกลุ่มที่มีลักษณะชีวสังคมต่าง ๆ 2) ค้นหาตัวทำนายที่สำคัญ และศึกษาอำนาจในการทำนายพฤติกรรมการควบคุมความก้าวร้าวด้วยตนเองของเด็กและเยาวชนกระทำผิด ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนทั้งในด้านรวมและด้านย่อย โดยอาศัยรูปแบบปฏิสัมพันธ์นิยมเป็นกรอบในการศึกษา กลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กและเยาวชนกระทำผิด ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน จำนวน 381 คน ใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเป็นแบบวัด 6 ระดับ จำนวน 7 แบบวัด ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นใหม่ตามนิยามปฏิบัติการและนำแบบวัดมาปรับปรุง มีค่าความเชื่อมั่นสัมประสิทธิ์แอลฟาระหว่าง 0.83 - 0.93 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทาง และการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ถดถอยพหุคูณแบบทีละขั้น

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทาง พบว่า 1) ไม่พบปฏิสัมพันธ์ระหว่างลักษณะมุ่งอนาคต ควบคุมตน และการเห็นแบบอย่างที่ดีจากเพื่อน ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการควบคุมความก้าวร้าวด้วยตนเองทั้งในด้านรวมและด้านย่อย 2) พบปฏิสัมพันธ์ระหว่างการได้รับการสนับสนุนทางสังคม และลักษณะมุ่งอนาคต ควบคุมตน ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการควบคุมความก้าวร้าวด้วยตนเองด้านวาจา ส่วนผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบเป็นขั้น พบว่า ตัวแปรที่ทำนายพฤติกรรมการควบคุมความก้าวร้าวด้วยตนเอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ได้แก่ การได้รับการสนับสนุนทางสังคม รองลงมาคือ เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการควบคุมความก้าวร้าวด้วยตนเอง การเห็นแบบอย่างที่ดีจากเพื่อน และความหวังต่อพฤติกรรมการควบคุมความก้าวร้าวด้วยตนเอง สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมการควบคุมความก้าวร้าวด้วยตนเอง ได้ร้อยละ 32.5